

ת"פ 28482/02/14 - מדינת ישראל נגד געביס עלא- אלדין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28482-02-14 מדינת ישראל נ' עלא- אלדין

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

געביס עלא- אלדין

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מזכה את הנאשם מעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**).

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 1274(1) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 19.2.12 בשעה 11:00 לערך, הוצב כוח משטרה בסמוך לשער האריות, באזור הכניסה להר הבית (להלן: **המקום**), במטרה לשמור על הסדר הציבורי במקום. במהלך המתואר, החלה התקהלות של צעירים וביניהם הנאשם, שביקשו להיכנס למקום, חרף הוראת השוטרים לסור מהמקום. הנאשם הגיח מבין המתפרעים ובעט בשוטר אור שמאכה (להלן: **השוטר אור**) ברגלו השמאלית. במעשיו אלה, תקף הנאשם שוטר בעת מילוי תפקידו, במטרה להכשיל אותו מלמלא את תפקידו.

טענות הצדדים ויריעת המחלוקת

3. בתשובתו לאישום כפר הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. הנאשם טען כי בזמן שהייתה התקהלות גדולה במקום, הוא לא בעט ברגלו של השוטר אור, אלא רגלו נתקלה בטעות ברגלו של השוטר אור.

4. הצדדים אינם חלוקים כי במהלך התקהלות של צעירים אשר ביקשו להיכנס להר הבית וביניהם הנאשם, רגלו של הנאשם פגעה ברגלו של השוטר אור. אם כן אפוא, יריעת המחלוקת נסובה על היסוד הנפשי שהיה לנאשם בעת המעשה, האם הפגיעה ברגלו של השוטר, המכונה "בעיטה", הייתה אקראית או מכוונת?

5. מטעם התביעה העידו שני עדים. השוטר אור, אשר נפגע ברגלו מהנאשם והשוטר דוד בדלוב (להלן: **השוטר דוד**) אשר ראה את הנאשם פוגע ברגלו של השוטר אור. עוד הוגשו בהסכמה המסמכים כדלהלן: הודעת השוטר דוד במשטרה - **ת/1**, הודעת הנאשם במשטרה - **ת/2**, דיסק ובו מצולם הנאשם לאחר האירוע - **ת/4**, דו"ח פעולה של השוטר אור - **ת/5**, הודעת השוטר אור במשטרה - **ת/6**, דו"ח מעצר - **ת/7**.
6. מטעם ההגנה העידו שני עדים, הנאשם ובן דודו עבדאללה ג'עביס (להלן: **"בן דודו"**).

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את העדים והנאשם וקראתי את מסמכים שהוגשו לעיוני, מצאתי כי בעדויות השוטרים נפלו סתירות מהותיות, אשר פוגמות במהימנות גרסאותיהם, באופן שאינו מאפשר לבסס הרשעה בפלילים על עדויות אלה, ועל כן מצאתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו כפי שיפורט להלן:
8. השוטר אור בהודעתו במשטרה סיפר כי ברגע שמנע מצעירים כניסה להר הבית נוכח הפרות הסדר שאירעו שם, אחד הצעירים התווכח עם השוטרים, סירב להזדהות ולצאת מהמקום והחל להתפרע ולהשתולל והוצא על ידי השוטרים שהיו במקום. בד בבד הגיח הנאשם מתוך ההמולה, בעט ברגלו וניסה להימלט, הוא הסתובב אליו, תפס אותו, הצמידו לקיר ועכב אותו.
9. מעדותו של השוטר אור ניתן ללמוד כי הוא הסתובב אל הנאשם לאחר שזה פגע בו, ומכאן שהשוטר אור לא ראה את האירוע. ברם, בחקירתו הנגדית מסר השוטר אור גרסה אחרת, לפיה הוא ראה שהנאשם הניף את רגלו לכיוונו בכוח ולא בשוגג וכך פגע ברגלו ולא מסר שבזמן הבעיטה היה עם הגב לנאשם כפי שמסר בעדותו משטרה. לשאלת ב"כ הנאשם בדבר הסתירה בין ההודעה שמסר במשטרה לבין עדותו בבית המשפט חזר השוטר אור לגרסתו במשטרה, לפיה הוא לא ראה את הבעיטה, אלא חש את הכוח והעוצמה שלה, כלשונו:

"ש. אם אתה כותב "מיד הסתובבתי והלכתי אליו", זה לא אומר שבזמן הבעיטה היית עם הגב לנאשם?"

ת. יכול להיות.

ש. אם הנאשם היה מאחוריך ובעט והסתובבת, איך ראית שהוא הרים את הרגל שלו בעוצמה ולא נתקל באופן אקראי.

ת. לא ראיתי את הבעיטה, הרגשתי את הכוח והעוצמה של הבעיטה".
(ר' עמ' 17 ש' 28-32)

גם השוטר דוד בחקירתו הנגדית מאשר כי השוטר אור היה עם גבו לנאשם והוא הסתובב לנאשם רק לאחר הבעיטה או הנגיעה השנויה במחלוקת. **"הוא היה עם הגב אליו"** (ר' עמ' 10 ש' 23). גרסאות סותרות אלה מעלות תהיה באשר לעובדה אם השוטר אור אכן ראה את הנפת רגלו של הנאשם, אם לאו.

10. סתירה נוספת אשר יש בה כדי לכרסם בראיות התביעה מצויה בפער בין מה שנכתב על ידי השוטר אור בדוח המעצר בדבר התגובה הראשונה של הנאשם שעה שעוכב על ידו. בעוד שבדו"ח הפעולה מסר השוטר אור כי עת שעייב את הנאשם הוא שאל אותו באיזה רגל הוא בעט בו **"ושאלתי אותו כדי לוודאות- איזה רגל הוא בעט הוא ענה רגל שמאל ולחן החלתי לעצור אותו על תקיפת שוטרים"** (ת/5), בדו"ח המעצר כתב

שתגובת העצור הייתה **"לו עשיתי כלום"** (ת/7). זאת ועוד, שאלתו של השוטר אור באיזה רגל הוא נבעט, מעוררת תמיהה וזאת נוכח העובדה שאם השוטר אור אכן נבעט על ידי הנאשם בהתאם לתיאורו, הרי שהיה יודע ומרגיש באיזה רגל פגעו בו. כשנשאל בחקירתו הנגדית מדוע כתב בדו"ח הפעולה ששאל את הנאשם באיזה רגל הוא בעט, שהרי הוא אמור לדעת באיזה רגל הוא נבעט, השיב השוטר אור ששאל את הנאשם **"באיזה רגל הוא בעט כדי שתהיה הודעה מפורשת שהוא תקף שוטר"** (ר' עמ' 18 ש' 24). כאשר ב"כ הנאשם שאל אותו על הסתירה בין הדברים שאמר בעדותו לבין הדברים שכתב בדו"ח הפעולה, הוא השיב שיש לו שגיאות כתיב (ר' עמ' 18 ש' 25-29). תשובותיו אלה של השוטר אור, אינן סבירות בעיניי ואי אפשר לתת בהן אמון, שכן אם השוטר אור טען כמה שנים לאחר האירוע כי נפלה טעות כתיב, הדבר אינו עולה בקנה אחד עם דבריו בראשית עדותו בבית המשפט כאשר ציין שלא זכר דבר מן האירוע, ולאחר מכן העיד כי זכר פרט קטן ושולי על טעות כתיב שהייתה לו.

אני סבורה כי העובדה שהשוטר אור לא ידע באיזה רגל בעט בו מתיישבת עם גרסת הנאשם לפיה **"הבעיטה הייתה נגיעה קלילה ברגלו שנוצרה מהתקהלות הצעירים וחוסר הסדר שהיה באירוע, ולא הייתה נגיעה מכוונת מצדו של הנאשם"**.

11. לא זאת אף זאת, השוטר אור הדגיש שאת דו"ח הפעולה כתב אחרי שבירר מה קרה בדיוק באירוע עם שוטרים אחרים אשר לדבריו ראו את שאירע. נוכח דבריו אלה, לא מצאתי לנכון לסמוך על עדותו שכן יש חשש כבד כי היא **"זוהמה"** לאחר שהוא נחשף לגרסאותיהם של השוטרים האחרים.

"ת. אנחנו לא בצוות לבד. הייתי שם עם עוד שניים, הדו"ח פעולה ממלאים אותו אחרי שמבררים מה קרה, דוד כנראה ראה אותו מגיח מההמון, או מתן גלילי, אני לא ראיתי אותו, אני קיבלתי את הבעיטה. אתה רוצה לדעת מה קרה אז אתה מדבר עם האחרים ורושם את הדו"ח."

ש. את הדו"ח הזה אתה כתבת אבל מילאתם אותו כצוות.

ת. יש דברים שאני ראיתי ויש דברים שהם ראו.

ש. אין בזה תיאום גרסאות?

ת. תיאום גרסאות? ממש לא.

ש. דוד אומר שלפני שעצרתם את הנאשם התייעצתם ביניכם אם בוצעה העבירה או לא בוצעה העבירה.

ת. לא זכור לי שום התייעצות לגבי המעצר של הנאשם, אני קיבלתי את ההחלטה על המעצר.

ש. בעמ' 9 לפרוטוקול, ש' 5 דוד אומר שאתה והוא דיברתם ביניכם על המכה, האם מצדיקה מעצר או לא. הוא עונה נכון. אתה מאשר את תשובתו של דוד?

ת. לא זכור לי." (ר' עמ' 19 ש' 17-29)

12. במהלך חקירתו הנגדית, הדגיש השוטר אור כמה פעמים כי אינו זוכר את האירוע כלל, אולם הדברים שהעלה על הכתב מיד לאחר האירוע הם נכונים. **"אני ממש לא זוכר את האירוע. ב"כ המאשימה ניסה להזכיר לי אותו אבל לא עולה לי. אין מצב שרשמתי משהו והוא לא נכון"** (ר' עמ' 15 ש' 17-18).

13. גם מעדות השוטר דוד, שוטר מג"ב שהגיע למקום ביום האירוע על מנת ל"דלל" את הנכנסים אליו וראה כי הנאשם בעט ברגלו של השוטר אור, עולות סתירות. **בחקירתו הנגדית הוא הדגים את הנפת הרגל כך שרגלו של הנאשם פגעה בחלק התחתון של רגלו של השוטר אור, וכן הוסיף שדברים אלו הבין מהשוטר אור "איך שהבנתי מאור הוא בא לבקש תעודת זהות..."** (ר' עמ' 8 ש' 26), כך שמתוך דברים אלו עולה שהיו חילופי דברים בינו לבין השוטר אור. זאת ועוד, השוטר דוד מסר בהמשך שהוא דיבר עם השוטר אור האם המכה מצדיקה את מעצר הנאשם אם לאו. **"זה לא חילופי דברים זה בינינו הסכמה אם נכון לעכב או לא. דיברנו על המכה"** (ר' עמ' 9 ש' 5). בעוד שבהודעתו במשטרה, מיד לאחר האירוע, השוטר דוד לא ציין דברים אלו.

"ש. דיברתם ביניכם על המכה האם מצדיקה מעצר או לא.

ת. נכון.

ש. שעתיים אחרי האירוע למה זה לא כתוב.

ת. לא הייתי חושב להכניס את זה לדוח.

ש. איפה כתוב שהיה וויכוח לגבי תעודת זהות.

ת. זה אני כבר לא רושם כי זה היה ביני לבין אור. אני רשמתי את מה שראיתי.

ש. אתה יודע שהיה וויכוח.

ת. אני לא יודע שהיה וויכוח. מה שהבנתי מאור.

ש. אשאל אותה שאלה אחרת. על מה דיברת עם אור במעמד האירוע.

ת. אם נכון לעצור את האדם אם זה חוקי". (ר' עמ' 9 ש' 15-6)

עולה מהאמור כי עצם ההתלבטות של השוטרים בדבר מעצרו של הנאשם מלמדת כי מיד בסמוך לאירוע הם לא היו בטוחים כי הנאשם ביצע עבירה והפריע לשוטר, דבר המחזק את גרסת הנאשם.

14. סתירה נוספת שעולה היא בין הדברים שמסר השוטר דוד בהודעתו במשטרה, מהם עולה כי השוטר אור לא ידע בוודאות מיהו הנאשם, ורק השוטר דוד ידע זאת, **"ואז שמאכה הסתובב והחשוד החל ללכת לכיווני, ואז שמאכה אמר לי לעכב אותו ואז אני אמרתי לשמאכה שזה הוא בוודאות שהביא לו את הבעיטה, ואז שמאכה עצר את הבחור והביאו לכאן לאחר חיפוש"** (ת/1 ש' 7-5), מאידך בחקירתו הנגדית מאשר השוטר דוד כי השוטר אור ראה בוודאות כי הנאשם בעט בו.

" ש. אור מיד לאחר האירוע, לאחר הנגיעה, או הבעיטה, האם אור הסתובב וראה את הנאשם או שאתה סימנת לאור שמישהו נגע בו.

ת. אור סימן לי את הבן אדם הוא אמר לי מי זה.

ש. מה אור אמר לך.

ת. שזה הוא בוודאות.

ש. מה המשמעות של הדברים שלך בשורה שש לת/1. זה בדיוק ההיפך ממה שאמרת עכשיו שהוא לא ידע בכלל מי זה אלא שאתה אמרת בוודאות.

ת. אני אמרתי בוודאות?

ש. זה לא כמו שאמרת עכשיו.

ת. אני לא זוכר את המקרה הזה. יש לי פלשבקים. אני לא זוכר בדיוק מה היה". (ר' עמ' 12
ש' 5-14)

בנוסף, ישנה סתירה בין עדותו של השוטר דוד לבין עדותו של השוטר אור לענין אדם נוסף שהיה מעורב באירוע, השוטר אור בהודעתו במשטרה מסר כי באירוע היה מעורב אדם שלישי והיה וויכוח בינו לבין השוטרים ללא קשר לנאשם. השוטר דוד העיד שלא ראה זאת. (ת/ש' 3-5)

15. לאור האמור, מצאתי כי הסתירות בגרסאות העדים הן סתירות מהותיות אשר יש בהן כדי להפחית ממשקלן ולהעיב על האפשרות לתת בהם אמון.

16. לפגמים אלה בעדויות השוטרים, מצטרפת גרסתו העקבית של הנאשם בה דבק למן הרגע הראשון בעת מסירת הודעתו במשטרה והן בעת מסירת עדותו בבית המשפט, לפיה הוא הכחיש כי בעט ברגלו של השוטר אור וטען שבעת ההתקהלות ההמונית שהיתה במקום נוכח מניעת הכניסה על ידי השוטרים, היו דחיפות רבות בין הקהל ולכן רצה להזהיר את בן דודו שיתרחקו מההתקהלות. על מנת שלא לשים עצמם במצב של סכנה החליטו הנאשם ובן דודו להימלט מההתקהלות כך שהנאשם זז ובתנועתו רגלו נגעה ברגל של השוטר אור מאחור.

17. לא נעלמה מעיני גרסתו המיתממת של הנאשם, שטען כי כל שרצה הוא להימלט יחד עם בן דודו מההתקהלות, ואף לא נעלם מעיני כי בחקירתו הנגדית של הנאשם עלו תמיהות ופריכות, אלא שאין באלה כדי לחזק את ראיות התביעה כאשר אין די בראיותיה. שכן **"גרסתו של הנאשם וקווי ההגנה שהוא מציג בבית המשפט אינן חזות הכול. השאלה המרכזית שעומדת למבחן היא האם עמדה התביעה בנטל ההוכחה מעבר לכל ספק סביר. זוהי תכליתו של המשפט הפלילי...השאלה היחידה היא האם הוכח מעבר לכל ספק סביר כי התקיימו יסודותיה של העבירה בה הוא מואשם. בראיה זו, שקריו של הנאשם יכולים לחזק את ראיות התביעה. ודוק: לחזק, אך לא למלא."** [ע"פ 8704/09 יחזקאל באשה נ' מדינת ישראל (11.11.12)] (הדגשות לא במקור ח.מ.ל.).

18. אשר על כן, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם תקף שוטר בנסיבות מחמירות, ולפיכך אני מזכה אותו מעבירה זו.

54678313 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ו, 26 נובמבר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.